Dosarul nr. 3r-1146/24
2-24041867-02-3r-18092024
Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător Cristina Panfil

D E C I Z I E

25 noiembrie 2024 **mun. Chișinău**

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu şi Angela Braga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de recurentul *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, prin care s-a respins cererea de suspendare a actului administrativ contestat prin acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Serviciului de Informații și Securitate privind contestarea actului administrativ individual defavorabil,-

c o n s t a t ă:

La data de 16 aprilie 2024, ***** s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului de Informații și Securitate privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Prin cererea de chemare în judecată, ***** a solicitat anularea în parte, a actului administrativ individual defavorabil și anume: a treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, precum și anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile – Răspunsul SIS nr. *****.

Totodată, reclamantul ***** a formulat cerere privind suspendarea treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, până la judecarea în fond a cauzei de contencios administrativ.

În susținerea cererii, a menționat că, există, în special, suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, fiind necesară suspendarea acestuia până la soluționarea cauzei în fond.

Susține că, măsura de asigurare solicitată urmează a fi admisă prin suspendarea treptei nr. 26 - „*****” din Capitolul A - Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privinţa cărora există probe, informaţii documentate că sunt asociate

subiectului restricţiilor - Ilan Şor) la Ordinul directorului Serviciului de Informaţii şi Securitate nr. *****, până la judecare în fond a cauzei de contencios administrativ, deoarece corespunde prescripţiilor legale în materie şi are drept scop apărarea dreptului la onoare şi demnitate, precum si dreptul la viaţă privată a reclamantului.

Subliniază că, în conţinutul cererii de chemare în judecată au fost aduse argumente pertinente în considerarea ilegalităţii vădite a actului administrativ contestat în parte. Fără a repeta motivele de fapt şi de drept din cererea de chemare în judecată, face referire la pct. 17-45, iar temeinicia argumentelor în susţinerea ilegalităţii actului administrativ aflat în litigiu, acreditează incidenţa la caz a indicilor temeinici de natură să pună sub semnul întrebării prezumția de legalitate a actului administrativ individual defavorabil contestat. b) Cu referire la existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea treptei nr. 26 - „*****” din Capitolul A - Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora exista probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Ilan Şor) la Ordinul directorului Serviciului de Informaţii şi Securitate nr. *****, deduce că executarea în continuare a actului administrativ individual în partea ce îl vizează, va avea drept consecinţă cauzarea daunelor ireparabile, întrucât punerea în executare a actului administrativ individual ilegal defavorabil în partea ce îl priveşte, afectează drepturi şi libertăţi constituţionale - dreptul la onoare şi demnitate, dreptul la viaţă privată, aşa cum ele au fost descrise în cererea de chemare în judecată.

Menționează că, consecinţele acţiunilor ilegale ale SIS reprezintă o constrângere semnificativă a drepturilor civile nu numai ale reclamantului ci şi a tuturor membrilor familiei (inclusiv copii minori) - cu imposibilitatea folosirii libere a salariului din contul de card salarial eliberat de Parlamentul RM, imposibilitatea transferului unei sume de bani de orice mărime din contul de card în alt cont de card; - refuzul băncii MAIB la 09.04.2024 de a plăti serviciile turistice pentru întreaga familie; Răspunsul verbal al angajatului băncii soţiei reclamantului „soţul dvs se află în lista de sancţiuni”; - imposibilitatea achitării serviciilor educaționale pentru doi copii minori în anul 2023 - 2024.

Conchide că, întrucât reclamantul a justificat pertinent şi concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a executării în continuare a actului administrativ individual contestat în parte, prin analize concrete, probe exhaustive din conţinutul cărora rezultă o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea reparării în principiu a acestora, precum şi indicii temeinici de natură să pună sub semnul întrebării prezumția de legalitate a actelor administrative individuale defavorabile contestate, consideră că solicitarea formulată urmează a fi admisă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, s-a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ, ca neîntemeiată.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, ***la data de 16.08.2024, recurentul ***** a contestat-o cu recurs***, solicitând anularea încheierii primei instanțe ca fiind neîntemeiată și nefondată, cu

emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a reiterat poziția expusă și argumentele formulate prin cererea de suspendare a executării actului contestat, menționând că, instanța de fond eronat a conchis asupra netemeiniciei cerinței de suspendare, or, la caz a fost demonstrată întrunirea condițiilor prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ, paguba iminentă și ilegalitatea actului fiind probate.

Notează că, la caz au fost întrunite integral prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) și b) Cod administrativ, fapt care indică asupra oportunității suspendării actului contestat.

Totodată, consideră că, prima instanță nu a ținut cont de argumentele invocate în susținerea cererii de suspendare și nu a elucidat și nu a constatat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, considerând necesară admiterea cererii de recurs și anularea încheierii primei instanțe, cu emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Fiind notificat despre recursul depus de *****, intimatul Serviciul de Informații și Securitate, prin referința depusă la data de 12.11.2024, a pledat pentru respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea în vigoare fără modificări a încheierii contestate.

În conformitate cu art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ consideră recursul declarat în termenul prevăzut de lege, având în vedere că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 26 iulie 2024, fiind recepționată de reprezentatul reclamantului recurent la data de 06.08.2024 (f.d.106), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 16.08.2024.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul notează că, ***** a promovat prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ, solicitând anularea în parte, a

actului administrativ individual defavorabil, și anume: a treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, precum și anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile – Răspunsul SIS nr. *****.

Totodată, reclamantul ***** a formulat cerere privind suspendarea treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, până la judecarea în fond a cauzei de contencios administrativ.

Prima instanță a conchis asupra netemeiniciei cerinței înaintate de reclamantă, cererea de suspendare fiind respinsă.

În dezacord cu încheierea primei instanțe, ***** a contestat-o cu recurs, invocând argumentele enumerate mai sus.

Analizând argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, recursul este pasibil respingerii, din următoarele considerente.

În corespundere cu art.214 alin.(1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin norma juridică statuată la art.214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității, suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic.

Colegiul notează că, suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Această măsură prezumă fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Totodată, Colegiul remarcă că, art.172 alin.(2) Cod administrativ, prevede expres motivele suspendării, și anume: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Subsecvent, din sensul normei enunțate rezultă că, legislatorul a stabilit că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatată existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în mod corespunzător, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că, existența acestor condiții nu se prezumă, urmând a fi dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Colegiul precizează că, prin ”caz bine justificat” se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu.

La aspectul ”suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ” Colegiul menționează că, instanța de judecată urmează să rețină în urma examinării sumare a legalității faptele care ar convinge instanța de judecată că actul administativ este ilegal.

Drept ”pericol eminent” se definește prejudiciul material viitor previzibil. Pericolul iminent presupune existența în cuprinsul actelor vizate a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu ireparabil (greu sau imposibil de înlăturat) în ipoteza anulării actului.

Astfel, analiza prevederilor legale, statuate la art.172, 214 Cod administrativ, impune concluzia că, la depunerea cererii de suspendare a actului administrativ, reclamantului/ solicitantului îi revine obligația de a proba existența temeiurilor de suspendare: suspiciuni serioase de legalitate și/sau pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile.

La caz, Colegiul consideră justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, înaintând cererea de suspendare a actului administrativ, reclamantul/recurent *****, nu a îndeplinit condițiile impuse prin lege și nu a invocat careva argumente clare și bine determinate, ce ar putea fi reținute ca fiind justificate și întemeiate în vederea suspendării executării actului administrativ]n partea contestată și anume: a treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, până la judecarea în fond a cauzei de contencios administrativ.

Instanța de recurs constată că, reclamantul/recurent, nu a argumentat în mod corespunzător cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat, ne fiind

probat faptul că, există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea lui în continuare, or, argumentele pe care reclamantul le consideră relevante, nu constituie un motiv suficient și întemeiat pentru a fi dispusă, fie chiar și temporar.

Colegiul învederează că, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lit. a) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care se referă la suspiciunile de legalitate, reclamantul/recurent *****, urma să probeze că, pârâtul/intimat – Serviciul de Informații și Securitate, la emiterea treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor) la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. *****, a încălcat legea și din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acesteia, chiar la etapa până la examinarea fondului cauzei, la caz însă, ne fiind stabilite careva temeiuri de suspendare a actului contestat.

Cât privește cel de-al doilea temei de suspendare, prevăzut la lit. b) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care statuează că, un alt motiv de suspendare al actului administrativ defavorabil îl constituie pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, instanța de recurs constată că, nici o probă din care ar rezulta iminența producerii unui prejudiciu ireparabil pentru reclamantul/recurent, la actele cauzei nu a fost prezentată, ceea ce denotă lipsa temeiului de suspendare prevăzut de art.172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.

Colegiul învederează că, pentru a fi dispusă suspendarea executării unui act administrativ, persoana interesată urmează să probeze temeinicia acesteia, precum şi faptul că, suspendarea ar preveni producerea unei pagube iminente, ultimul însă nu a justificat existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, conform normei art.172, 214 Cod administrativ și nu a demonstrat existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestuia.

Raportând normele de drept procedural incidente cazului, la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de recurs, fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecății și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că, nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat, aprecierile reclamantului referitoare la ilegalitatea actului administrativ, a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv a acțiunii în suspendare a executării actului administrativ. Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel, motivele de ilegalitate a actului, invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei și nu pot constitui obiect de examinare a cauzei în ordine de recurs împotriva încheierii de suspendare.

Colegiul reliefează că, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, actul administrativ fiind executoriu din oficiu (executio ex officio) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Subsecvent, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua cercetarea sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, instanța de fond just a concluzionat că, la caz, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. ***** și anume a treptei nr. 26 – „*****” din Capitolul A – Persoane fizice din Anexa nr. 6 (Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor).

Totodată, Colegiul remarcă că, instanța de fond just a concluzionat că, în prezentul litigiu, nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art.172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, reclamantul/ recurent eșuând probarea existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestuia, poziția ultimului nefiind argumentată și nici probată suficient de obiectiv și convingător, iar simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

În acest context, Colegiul denotă lipsa unor probe exhaustive, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea reparării prejudiciilor invocate ori repararea acestora cu dificultate.

Colegiul remarcă că, reclamantul/recurent nu a invocat careva motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate la art.172 alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea acestuia, nu sânt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente, din cererea înaintată nefiind identificat nici unul din temeiurile de suspendare indicate în conținutul normei legale pre-citate.

Din considerentele enunțate, Colegiul concluzionează că, prima instanță a examinat cererea de suspendare sub toate aspectele, iar simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că,

prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea privind suspendarea executării actului administrativ, argumentele invocate în cererea de recurs fiind neîntemeiate.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de ***** împotriva Serviciului de Informații și Securitate privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul **Ghenadie Mîra**

Judecătorii **Victoria Sîrbu**

Angela Braga